

רע"פ 2656/23 - יוסף הקרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2656/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יוסף הקרי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-עפמ"ק 27085-04-22 מיום 13.2.2023 שניתן על ידי השופט עמית צ' קאפח

בשם המבקש: עו"ד ליעוז הקרי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט עמית צ' קאפח) ב-עפמ"ק 27085-04-22 מיום 13.2.2023, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (השופט א' אמסלם-גלבוע) ב-ח"נ 59051-12-18 ו-22 אח' מיום 27.2.2022.
2. נגד המבקש הוגשו 23 הודעות תשלום קנס בגין עבירות של העמדת/חניית רכב שרישיונו פקע בדרך, לפי סעיף 6(ח) לחוק עזר לתל אביב-יפו (העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד-1983. המבקש הגיש בקשה להישפט על העבירות.
3. בית המשפט לעניינים מקומיים הרשיע את המבקש במיוחס לו בהסתמך על תעודת עובד ציבור שלפיה לא

היו לרכביו רישיונות בתוקף בעת שנרשמו לחובתם הדו"חות, ועל סמך עדויות הפקחים שרשמו את הדו"חות, אשר הותירו רושם אמין והתיישבו עם יתר הראיות. הובהר כי מדובר בעבירות בעלות "יסוד שלילי", ולכן משעה שהמשיבה עמדה בנטל הראשוני להוכיח את היעדרו של רישיון רכב בתוקף, הנטל עובר למבקש להוכיח את קיומו של רישיון רכב בתוקף. מאחר שהמבקש לא הציג רישיון רכב כדין נקבע כי לא עמד בנטל. עוד נקבע, כי ניתן לקבל את תעודת עובד הציבור כראייה באופן שבו התקבלה, וכי חוק העזר העירוני שמכוחו נרשמו הדו"חות למבקש הותקן ונאכף כדין. בנוסף, צוין כי לבחירתו של המבקש שלא להעיד במשפט יש משקל לחובתו. לאור זאת, בית המשפט לעניינים מקומיים הרשיע כאמור את המבקש וגזר עליו קנס כולל בסך 4,500 ש"ח.

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי - נדחה. בית המשפט המחוזי שב על כך שמדובר בעבירה בעלת "יסוד שלילי" ואימץ את הקביעות העובדתיות וממצאי המהימנות שקבע בית המשפט לעניינים מקומיים. בתוך כך, התקבלה גרסת הפקחים לפיה הם אלה שהפיקו את מסמכי הדו"חות וכן טענתם כי לאחר ההנפקה לא ניתן לעשות במסמכים שינויים. בית המשפט המחוזי קבע כי אין יסוד לטענה שיש הבדל בין עבירה של "רישיון רכב שפקע" לעבירה של "רישיון רכב לא תקף"; כי סמכותה של הרשות המקומית לאכוף את העבירה בדיון; וכי הרכבים של המבקש חנו ב"דרך", כהגדרתה בפקודת התעבורה.

נוסף לכך, צוין כי לפנינו "מקרה מובהק של ניצול הליכים לרעה שעה שמנוי וגמור עם המערער [המבקש - י' א'] להתיש את גורמי האכיפה ובית המשפט על ערכאותיו השונות", כלשון בית המשפט המחוזי, זאת על רקע שורה של בקשות, ערעורים והליכים חסרי בסיס משפטי מטעמו של המבקש. בשל כך, נגזרו עליו הוצאות נוספות לטובת אוצר המדינה בסך 5,000 ש"ח.

5. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי עניינו מעלה ארבע שאלות משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטי. ראשית, האם בסמכותה של רשות מקומית לחוקק בחקיקת עזר ולאכוף הסדרי חניה במקרקעין פרטיים. שנית, האם רשות מקומית מוסמכת לאכוף ענייני תעבורה החורגים מהסדר חניה. שלישית, מה הם התנאים הנדרשים להגדרת רכיב בסעיף עבירה כ"יסוד שלילי". רביעית, האם עדות הנסמכת רק על מסמך שלא נערך על ידי העד קבילה כראייה. כנגזרת משאלות אלה, המבקש מעלה טענות רבות שטען בערכאות קמא. בנוסף, המבקש טוען כי היה על בית המשפט להתחשב בגזר הדין במצבו הרפואי והכלכלי, ומטעם זה גם לא היה מקום להשית עליו הוצאות בגין הערעור.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש שמא נגרם למבקש אי-צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 2329/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.3.2023)).

חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשתו נופך עקרוני, היא נטועה היטב בדלת אמות עניינו הפרטי. משכך, יש לדחותה.

7. את מרבית השאלות דנן העלה המבקש זה מכבר לפני ערכאות שונות, ואף לפני בית משפט זה, בהליך אחר שניהל ובנסיבות דומות, אף הוא במסגרת "גלגול שלישי". בהקשר זה אין לי אלא לחזור על שנקבע שם:

"העניינים מושא פסק הדין [...] היינו כשרותה של תעודת עובד הציבור לגבי תוקף רישיונות כלי הרכב, וכן זכות הטיעון

ונטלי הראייה המוטלים על בעלי הדין בהליך הפלילי, אינם עניינים המעלים שאלות עקרוניות בלתי מובהקות" (רע"פ 2674/22 הקרי נ' מדינת ישראל (9.1.2023)).

8. מלבד זאת, טענות המבקש נדונו בפירוט בערכאות קמא, והן אינן מתאימות, כאמור, לבירור במסגרת "גלגול שלישי".

9. אשר לבקשתו של המערער ביחס לרכיבי גזר הדין, הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ביחס לחומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 3278/23 מיכאלוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (2.5.2023)). בענייננו, אף בשים למצבו הכלכלי והבריאותי של המבקש, העונש שנגזר עליו אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, ומשכך אינו מגלה כל טעם להתערבות.

10. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד באייר התשפ"ג (15.5.2023).

ש ו פ ט